

ומ"ש ואם שינה שריחק בין האותיות וכיו' או שקריב שתי תיבות ובירך פסוך. כ"כ לרמנ"ס ו"ל נטוף פ"ט ז':
 ז' (ט): גמ' ליפיקן ו"ז דוחלווג וגמ' ייקן יילכו כל ס"ה:
 ה וט' ש' ואיריך שלא תפצל צורת שום אות וכו'. נפלך קומן (ט):
 נפלך קומן (ט): גמ' הוהו לדופקינל ליה ו"ז דוחלווג וגמ' מונעל ויזהר בתיקון האותיות וכו'. כל זה וזה מכח הכל"ס נכלמות פפל ייקן יילכו כל ס"ג למילין לס' (ט): ניקב נקב בתוכה האות נטמייר זו כטיעול מות קעננה כל קטנה ולא יקרבן ביזור שלא יהא שני תיבות (ק"י-ט) במס נמנעל נט' (ט):

נראות כאחת ואם שינה שרחיק בין האותיות עד שהתיבה נראית כשתיים או שקיים שתי תיבות עד שנראות כאחת פסול:
ה וציריך שלא תפסל חן צורה שם או עד שאינה נקראת או תרמה לאות אחרת בין בעיקור הכתיבת בין בקשר בין נקב שניקב בה בין בטשטוש: ו יזהר בתיקון גוף האותיות שידבק מה שරאו להדביק ויפריד מה שראוי להפריד.
ואלו האותיות שציריך ליזהר ולודקך בכתיבתן שככל אדם טועה בהן האל"ף עריך ליזהר בנקודה שעלייה שהוא כמוין יוד' שתגע בה וכן כל האותיות צריות להיות גולם אחד לכך צריות כולם ליגע כוגן הנקודה בשין'ן ועיין'ן ומה שאחרוי הצד'י ובאותהiana נוגעת פוסלה כל הספר [ב] חוץ מרגל הה'א והקו"ף שאוთן בלבד אין להן ליגע ואם נוגעת פסול. ב'ית' ציריך ליזהר בתג שאחוריה לדבעה שלא תאה נראית בכ"פ' וציריך שיש לה בראשה לצד שמאל תג קטן. דליית' ציריך ליזהר בתג שאחוריה לדבעה שלא תאה נראית כרי'ש. ה'א יש לה תג קטן למעלה לצד שמאל כדאיתא בפרק הקומץ (מנוחה כת): מי טעמא אית לה'א תגא ופיריש רשי' יש לה וג' קטן בסוף גגה למעלה ורבינו תם (תוס' שם ד'ה ומאי) פיריש דמיירי בעוקץ של אחורייה לרבעה שלא תאה עגולת מה אחורייה וטוב ליזהר לדבריו שניהם. חי'ית איתא בפרק הקומץ (שם) חזינא לספרי דוקני דחטרי לגא דחי'ית ופיריש רשי' כמי חוטרא לצד שמאל יש לה כמין מקל כזה ח'ן ורבינו תם (תוס' שם ד'ה דחטרי) פיריש שיש לה להיות גבוהה באמצע גגה כזה ח'ן מלשון החוטרת. ז' ויזהר שלא יאריך רגל הי'וד שלא תאה נראית כו'ו' ושלא יקוצר רגל הו'ו' שלא תאה נראית כיו'ד וכן רגל קני'ן לא יאריך שלא תאה נראית כנו'ן פשיטה ולא יקוצר רגל הנו'ן שלא תאה הזין'ן נראית צי'ין. ז' ורבינו תם (תוס' כת. ד'ה קוץ') פיריש שציריך שיש ראש השמאלי של הי'וד כפוף למטה כזה ט' בדאיתא בפרק הקומץ (כת): מפני מה ראשא של יוד' כפוף ואיתה בפסיקתה (רכתי דבר מהנה סוף פיס' כא) העולם הבא ט' נברא בי'וד מה יש לה נקודה אחת למטה רמז למתים שיורדין ליגונום ואחת למעלה רמז שעיתידין לעלות לפיה זה יש לי'וד תג למעלה וגם כפוף למטה. הטית' היה אומר רבינו תם (תוס' שבת קג: ד'ה טית') שציריך שיש ראש שלה כפוף למטה כזה ט' והכ'ף יזהר לעגלת מה אחורייה שלא תאה נראית כבי'ית. וחסמ'ן' ציריך לעגלת מושלש רוחותיה שלא תאה נראית כמ"ם סטומה. ובכל אחת שיש בהן ספק מיתינן תינוק שלא חכים ולא טיפש אם יכול לקורתה כשר. וכותב אבוני אבי הרא'ש ז' בתשובה צורת האותיות אין שותה בכל המדינות הרבות משונה כתוב ארצנו מכח הארץ הזאת ואין פסול בהז השינוי רק שלא יעשה ההיא'ן חיתין'ן בתי'ין'ן כפי'ין כמו שמפירוש בגמרא עד כאן. ניקב נקב בתוך האות כשר ויש אומרים אפילו ניקב כל תoco כשר אבל בירושלמי (מנילה פ"א ה"ט) יש שציריך שישא מוקף גויל גם כבנימ הילך ניקב כל תoco פסול.

(ב) ור' פירש שציריך שייא ראנש השטאל ש^נ (ג) וניגול נלען: (ה) וניגול נלען:

(6) ויזהר שלא יאריך רג' הייד וו'ו'. ה' לקלידס כתינע מיקון כבאים הייד נמיין ח' וו'ו' מeos דמאפ נסן בגמרל דאטנה (קג): (7) והכללות קטנות צל פלי' וו'ו' סטילימס סס נג' עיטה חלפ'ן עיינ' וו'ו' נס' נד קיט'ן ממי'ן האי' נמלה שאונן נכונן מיקון קיט'ן מה' נס' נד קיט'ן ממי'ן קיט'ן וו'ו' קומל'ן גראטס טהיל'ן קומל'ן קומל'ן קומל'ן וו'ו' נס' נד קיט'ן ממי'ן קיט'ן וו'ו' קומל'ן גראטס טהיל'ן קומל'ן קומל'ן קומל'ן וו'ו' נס' נד קיט'ן ממי'ן קיט'ן וו'ו' קומל'ן גראטס טהיל'ן קומל'ן קומל'ן קומל'ן וו'ו'

דָּרְשָׁנָה

הינו עשוין [כך] בಗט עכ' עד כאן המגיה). ויש ליזהר לכתוב ס"ת שלא יהא אחד מקרים אותו והוא כותב על פיו עד שישוחרר ויקרא אחורי בפיו וה"ה להיפילין מזווהות והחומרת תבא עלי' ברכה (וכ"כ ב"י בשם סמ"ג וס"ה יוטמא"ק וחוספות, עד כאן והגיה) ס"ה אלפנדי. מורי ורבבי (מהירושל' בכיאורו לדור ד"ה רוש ליזהר): **כשבכת בעזרת התורה עשה נקורות** ואמר אם יאמר משה למה נקדת (ויל' תיכובי הנקורות כגון או שכאלו וק'ל). עד כאן המגיה) יאמר הלא לא מהתקינו. חוספות פרק רב ישמועאל במסכת זבחים. מומי ורבבי (שם).

[ב] חוץ מרגל הדיא' והקו"ף וכו' ואם נוגעת לטסלו. מהרי' בתשוכה סימן צ"ח הבין מדברי ובינו שהוא פסול ולא אמר שיוועל בו תיקון אבל מהרו'ם אדרבא רשכט סתם שהוא פסול ולא אמר שיוועל בו תיקון אבל מהרו'ם מודוא'ה' כתוב בתשובה (ס"ט)ADRABA MACHZONI BEHARAH'S BAHE' K'NEI' S'CHI TSI' BI'. ויל' פסולה עד שיתוקן אבל בחילין אין חקקה כי צריכים ליכתב בסדרן עכ' (ויא' נארדו שרביבנו חולק עלי' ע"ש). עד כאן המגיה): **יעין** ברכיש סימן קמ"ו יש ליזהר לכתוללה שלא לערב ולמשמד אמותיות שיטה זו לשיטה שלמעלה ממנה ובידיעך כשר (דאי לא כן לא

הגהות והערות

ושא-וילנא הגיסא "חפסק": ח' בשי' דה' חטרי, ותוס' דה' דחטהה ועי'ש, בטור שלפנינו ליהא: ט' עט' הרא'ש הק' ס' עט' קי'ג'. בטור שלפנינו ליהא: ט' בשי' כת' הגיסא "עהו"ב" נראת כי'ג", אך בפסקת הגיסא "עהו"ב" נברא כי'ד": י' עט' ס' קל הרמו' תיקון', בטור

ויזיון אותיות שחריות זיוון ואלו הן שעתנו וכור. נפרק לקובץ (פס) מהר רכד ו' מומאים נליכות ג', ג' זווין ולוון כן טענינו ג' ז' ומ Gang ל"ט זהו הlein נ"ד כי כפופה ולמו"ן פצוטה: ומ"ש אחד מיטין ואחד משמאל' וכור. הקפירות הילתקון מכח ר"ט נצטם קו' פלאק קאנגה (קפה). ד"ס דגעני) וכפירות קאניגי כמנגו' הקופאות נזקוקמן (פס ד"ס שעטנו) וגטולו' הולך קיסס קימין לי' (מען: ד"ה המכ קמ"ק) למאניגי פלאק' לחמיס' ולמאנג למינו' יロמס' (נ"ג ח'ב' יה'). נקס הילמ'ה סולילס האוינן לנגע כלום: ואם חיסר או' הוינוין כתוב הרמב"ם

ב' כתוב נגנום מייון פ"י (וותיקן) בשם הרמן הילטן (הילטן) בשם המפרשים כדורי הרמב"ם שהתגין אין אלא למצוות מן המוחבר: ובתוב עוד רכינו ירוחם בשם הרמן הילטן (הילטן) בשם השווינונים ציריך ליגע באורה [עד כאן]:

ספל שפתקנו לו נזקן דלמי שפתקן טו נזרו ט גלשו יין לו שעריך טו סחוטם טו גמלען קסם יין טו יקרלו טו. דלמי' נמן עטס לפסכל קפער מורה מנוקד מטס דלון לנו הילן נמנימיו מקיני וכ"כ רבענו יLOWSM (א"ש יט ע"ג) ס"מ המנוקד פקסל ווילו נמנינו הגיוק פסכל כי טס להמקלה ולמקרים (סוכה ו'): ולס מנוקדו לחן כלן מסורה כך פוצעו נמנקת שפתקן ומטרונה וכרכטב"ה עכ"ל. והילטן"ס כמכן נמנונת (סוי יט'') על ס"מ טיטה טו חור דין פסוק לפסוק נמנקת שפתקן ומטרון פיקוק פיקוקים מהן על פי הילטן"ס טו גתול פיקוק ו. וכרכטב"ה כ"כ [ו] נמנונת פיקוק פיקוקים ונינויו פוקליים נמן ט"ה חלן יש לא פצל לנמר דזוקן נמיוק שעתה נקודים כדי לדרכ שעתטיס נומתטיס חלן נגנתה חור לנד מהן וזה פיקוק גמור להפליד פסוקים חלן לנמן בקורס ווין לנו להלנות נמיוקליים חלן כמו צנוך נמנקת שפתקן פיקוק וכ"כ וכן פיקוק גמור להפליד פסוקים פסוק נסamm חור שאר פטעים רותם מניין פסוק נסוף הצעין חור מפני שלון רוץ מהנוגה יכללה ליכטן טס מהן גמלען טיטה

פרק י

הדברך וכו'. ומיין נעלן נגומה חיס פיטון ל'ב כ"כ טיקל' יתקנה וככט דרכ' גילר פט'ס כל ק' נעד מילוחת צו"ן כופפה דמאנ' כו'ן צעוזה מעטה נגועה הלהות פ"צ: (ט) ואלו הן שעתנגן' ב'ג'. והוא הדן נו"ז פטוטה ולוד'ק' כופפה: (י) עשותות לה י' ווינוג'ן. פירץ ר'ס' נ'ב'ן נגעל הטעטלן' וכן מען גדרוך כל קפימי וכן צולן וווקון' ב' מגן' מהד' נונה לויין' ווחד' נומה לפטטל'ג' ב'ס' נפלח מהר צונרלה אכל' נ' קה' ען מוקטם גויל'וק': (ט) שאיגנו כוכ'ן גדור' ר'תקנת' וכו'. מוסט דאי סק מוכמן: (ט) איינו מושיע' גנור'ר

חדש הגדות

[ב] שין נמצאות כפלו בוגרת: (הרכבת מימיוקן) ל'לכמכו'ן סימנו בלא'ק:

הנחות והערות

ההדרים ליה תח' פורשיש': י"א עט' מחותה כ"ט: דיה שטענו גן, בכת' מציר באחוויות שעטנץ ג'ין דוגמא התאות ש. ובטור שלפניו אינו: י"ב הנירסא ברמ"ס שם "הלהפופות": י"ג עט' בוחותאות הנירסא (אות ו') שצין שככל פעם שכתב שם' הכוונה לתיבה: י"ד עט' בוחל עיקר שבכתב שאינו יודע פירוש מילת "גלווע" ואולי צ"ל "גערוע" שגע האות והסתינו: פ"ג כה' ברופר' ושוא וטויים. בכל תחה' ליתנייהו לחיבות י"ז רעה רג'ינו פפ' :

הלו^וket תפילה סימן

(ג) [ג] ליגע הרgel (יא) בונג ואמ נגע פסול: ג' ציריך (יב) לתיג (ג) [ג] (יג) שעטנ"ז ג"ץ והסופרים (יד) נהגו ראר היטב

באר היטב

(ג) ליגע. נכלדי טולדס מנויו יכילנו פיטר מעל ק"מ שער
הנימה סקוקיה צו. וכ"ח מתן כסם כ"ס נלחוק הימה. ונס נס ירמייק
ומתל מועט הגג: (ג) טענון' ג'ז. לריך סיינו המגים נוגעים נס
החותמות. וכל מה נפלד מהפירו מ"ע פימן ל'ה. גס נס לדיקון נספו
חותום כ"ה נחלמג'ען. ולס חין נוגעים נגוף החותמות לו שנגנון
הה זווה פוקלים. מיהו חס ידעין שכתן מומחה תלין שנפלד מהל
אלה הפללו המלחין נה חע"פ שלינה מלודעת כארה וע"ל סימן ל'ע

משנה ברורה

הנוג: (יא) בוגר. וזה "ה" יקוו"ף פליינו סגנוןיו וכ"ז מפילו חס נעהה הנגיעה להלן הכתובת והפיילו חס הקניינה לך כחוט הצעיר וכמו שכתבנו להלן נמיין ל"ב סי"מ' נמ"ב סס וע"ז צעיין פיקון קהות חס לנו כמב' מה"ז דלה"ה כי צלט' קמדן: ג (יב) לחתיג. מפיילו נמ"ה וכ"ז נמ"מ. והמגן הבהיר כס צלט' מגין קטניות (יח) ודקסים כחוט הצעיר וקופות ענ' חלו כחותיות (יב) מד מימין ומיד משמאל ומיד מלמעלה ו"ה דצלטן מלמעלה וכן נוגן. וכעין קו דק קו נן מג ומג קו נוגן צללו ההלנות וטוב יומר נעצות כל מחד כען (יג) ממונם זיין מ"ר סי"ו קטניות ודקסים מהוד: (יג) שעטנ"ז ג"ז.

וה"ס (ז) נ"ל כפופה וו"ן פטוניה. וו"ס (ו) קומ"ף כסופר נטעות מגין חזון מלהומיות צעננו"י ג"ץ וחוץ מהלו הטעוניות צערו ונלעוט צנאנגו נבָס הקופלים נ"מ עכל מ"ק תמןוי ס"כיו מוחדריס נאלהות ח'כל ה' לח'נו מוחדר י'ס לומתקו ולפעלו נחוותיות צדקס הקודש ונכמתיאלה ה'ן נכוון להומתקו מוגין מעטמו כל צלון מוכיר נקפרים. ומיג' כל צעננו"י ג"ץ פ"ה (ט) נצין על רחם הצענישיט כל ה'להות וגער"ן וענ"ת ונד"י על ר'הס כסמללי וידצ'יקן (י) נחלמצעיטמו נ"ל צמוס. כתנו ה'להרונייס נבָס תפוזם לרמ"ע סיואר ס"כיו ה'מגנן נפלדין כל חמד מתחרו כד צלון יילחו רק כממוונה ווינין ולג'י כענ"ז וס"ז'ן ולעיכונך קו. ג'ס נ'יר ס"כיו ה'תגן נוגען נגוף ה'להות וול"ב פ'קולין דר'ף דלון' שעילוג נעצ'ית ה'מגנן כמו ספק ה'מחדר מ"מ ז'ה גרע' דאר' (ו) יטילון ה'ום קענ'ה צין ה'טיטין וענ"ז י'ד ה'ליריס ס'כמג דלון' מאוי ט'ה'ס י'טיטיס ה'מ"ב ה'ל' ה'להות רק נ'יר נ'ג'ר'ס ולוכתנדס מחדך רק ה'ס דעין' צ'כטן מומחה תלין' צפדר' ה'חר' שנכט' ומכט'ין' צ'כט'ה ה'ל' ה'להות. וה'לעוצ'י צ'רד נ'מ' ד'ה'רמ"ע ס"ל דל' גרע' ד'כ'ר' ז'ה מ'ה'מ'לון ס'קפת' גו'ל ד'ה'ל'�ו מ'עכ' ר'ק נ'מ'ה'ל' וע'כ' ה'ס נ'פ'ל' ה'חר' שנכט' צ'ט' צ'ל'מ' מ'יקון' כל'ל' ומ'מ'יל' לד'כ'רו ה'ס נ'ל' ס'וי נוגען' מ'ה'ל'ת' ס'ל'מ'ב'ה' מ'ה'י' צ'כ' ה'ק'זון' ד'ו'מ' "ה'כ'מ' ה'נ'ק'י' ל'ב' ס'ק'כ' ז'ל'ענ'י'ק'פ' גו'ל' ז'ו'ק'מ'ת'מע' לענ'ג' מ'פ'צ'ה' ל'יט'נ'ה' ד'ה'רמ"ע ס"צ. ו'מ' ז'ל'מ'ה'ל' נ'כ'ן נ'ה'מ'ר' כ'יד' * ט'פ'ל' וע' פ'מ' ג': (ז) נהגו לחתיג'. נ'מ'ל'ין ה'ומ'יות ה'מ'רוות מל'כ' ה'ל' ז'ה'ס מ'ו'ול'ר'יס נ'ג'ר' נ'ק'ס ה'מ'מו'ל' ד'כ'ל' ו'נ'ק'ס ה'ל'מ'ב'ס. ו'ה'ת'ג'ן' ה'ל'ו' ז'ס (ט) מ'ג'י'ס ג'ו'ל'יס מ'ק' ס'ק'י'ו' ד'ק'ו'ס צ'ל'ג' י'מ'ק'ל'ק'ל' ס'ה'ו'ת' ע'ז'י' ו'ה'ל'ו' ג'ר'יך' ל'ז'ר' צ'ו'מ'ר' צ'ג'ן' צ'ע'ל' ס'ו'ו' ז'ו' ש'ע'ל' ק'ז'ו' ד'כ' ב'ק'ל' י'ק'מ'ה' ה'לה'ו'

שער הציגו

שערו תשובה

בנכמ' ומכטיילס גראם'ע מ"ה. וער"כ **טהעלא דהס עשה** חיים כוכב ח' **טרכנוו זיין** מלחמות נלטאות דין נמי **חטרכנוו זיין** מפיין מכמ' טרכנוו זיין צינור נזום לומדים נטאות לפלאים. וכ' קון חמיט מאיר' מולכו ספלה קמפניין מכמ' טרכנוו פטוליס נטאות לפלאים. פ"ג זיין צינור חמיט מאיר' מולכו פ"ג: [ג] זיין. עטפה'ע' ומ' זיין זיין שונגען וו טה מעין ציד הפליס וועין ערעל'ן זיין צימן ל'ע' ק'ק' זיין מ' זה: [ג] שענ'י' ג'ץ. עטפה'ע' וועין זנג'ל'ן גענ'ן הסטורה זע' קמ'ת זע' זוכמ' ננ'ר' נקס מאיר' מ' קן חמינ' טאטס עטה' קטופל החטוטערת גלומות ט' ומע' זע' כהו צטוצין נלומ' צי'ת להטעלט לנטעה' לאכטער ביזון דלע' **טרכנוו זיין**

בגנום נרחבו, אוניברסיטאות, אוניברסיטאות טכניות, מוסדות מחמיה ומלומת מילוי נרחב
כמו סמכות המפקד של מטה מטה מטה וכיו' וכ' צולמו יסודות למות מהלך כוגן
מדל"ט לטי"ט או מטי"ט לכ' ג' ולטומה. וטכוניה כמו סמכות הקונז'יר
סימן פ' דדרך שלין לו זורך נגמ' אין לפסול החותם עוצר זה. ולדי שידע
סקורלו מרך נסמכות לכוחם ווגם מיזא פלט יש לו שורט珂 והו מיעיק
החותמים טכוניות טכוניות לא לעויכונם מפיו כדיעד נכן סמכות הקונז'יר ג'זוז'ו"
ועשיטים ע' קוניינרכ מיעיל נסוף קיינן וו והעתקתו מטא"י וממ' ג' וטהרי
החותמים תחומר כל החותמים ממעקה וקליחתו בכס מסכת סופרים.
וככלני טו בס קילור כלני דיני הקפת גויל ומק מוכות וטלון סבדון מעגלי
פמ' ג' וט' ב' (1) השיש'� והעיפוי'. וכל הרטלטיס: (ז) ובאותה. פ' מפיו
(ז) מז' רמד מן הטצי'� וו' ס' יט הפסק נלמצע' החותם: (ח) שאינה
תגובה. מפיו לוט הפלירוד קוט דק (1) שלין פלייזמו נילר נלהה
(ז) ולט מסכי כלון קרילהת המינוי כוין צידוע טו' בטחות וו'ין לטעות
כלוח דזוקה' לוט גרישומו ממהמת טיס ספק לדמותו למות מהר זו מועלן
קרילת המינוי ודלעיל נסמן ל'ג' סי''. וכ' גל' מיקון גל' ע'ז'
תיקון מסאי לדג' ניאה צולם סבדון טס המינוי קראלו למוח וולדנען
נסמן ל'ג' סי' (ז) וע' ט' מה סמכתו בכס הגראע'ה. וגענין' יוז' ד' טהורי
הגד' לוט נרלה כו'ז' וו'ז') וככל וו' לאן חילוק בין לוט נסעה כנעם ע
הכמינה לו הפלר הנטינה ודלעיל נסמן ל'ג': (ט) וכן בשאר אותיות.
כגון בגנודה צלמטע טאנ' לו גאנקדס צנס'ה לו' (ט) סרגל צטמן
הטמ'ז'ו לוט נסעו דאותו לו טיס ספק נלמצע' היה חותם: (ו) שלאל'ז'
לייגע. ולטמיהה יויר הפסק (ט) גנדי צולס פיעווי' ליינו קיטיעט
עלן ק' ט' ג' מימה כטהו קולו טו בס נס' יומיקו יומר מעוץ

(ה) מלחמת כ"ט ע"ה: (כ) נעליל נל"ג ס"מ וכמ"ס נמיוחה הגר"ה בס דוא
מושם מהגר"ה וכן מכמה מקומות: (ז) נקי' נל"ג מכל"ב: (ח) ט"ו' ואנגל"ה: (ט)
פ"ז מלחמות פ"מ: (י) טו"ד ואחתלו בכח": (י') ב"ט נקס הגרגור והלמונ"ס: (ו')
כמ"ש שוכר פה נקס גני"ו וכן מושם מקפ"ר קתולומא שוכן נני"ל:
הגנותות ותיקונים: א) צ"ל לעגנון: ב) שניין: ג) חב"ג: ד) ח"ה

ד כלו"ט וכ"ג
מדני גלקס

ו) לא פסל:

רלען ולו סמענעו מי עטאה קאן: [ג] גו מקט. נטה"ט יטין נמא"כ כקס מהל"מ ליקפיטייל ו"ל סהמגון זרכיס לאיזס מומ�ז ויעין כמא"ס כלמ"ע ווון הום נערען מערימנו ונתקוניס וכל מא"ס צפויים נמל מפק לוחט פ"ס:

לפי פילוס הילויים וילע"ע למשמעות כי ככלוינה להרמאנ"ס י"ח נתקל כל גווין [עיין נציגו הגרי"ה לדהרטמאנ"ס ג"ה] חייל שגמלתו כל נומפלין רק נמושה וולג לעניין עיגול ומתבכל מכך לך לעניין מגן ממס ורוק [נמהלה] כתוב נספר מהגרת הטעוין שטענוין כו"ה חומריות טענוין ע"ז וזה צ מקטולוגים גדולים והוו ג"כ קוד צל טענוין ג"ץ כי ג"ץ ג"כ צס מקונוג חד ונתגין טענוין גס כמו קלב ומיניהם נתקל מכם:

קיצור כללי של אסדרון מפמ"ג ושארי אחראונים

סופרים

תשלין זורמת עלייה קרי כותב סלול במדרון וגנערען צ'ם מחדוזו פילג גע"ז וכן מלרוי סס צמיגין נ"ג לאגלה וע"כ צדרכינו צצחים דרכ נס הנערען מוהה לאפמיגין. צד"ה צלול וכדומה לנו צען די שחקה נס ליזה דרכ נס לע' נדלה על די זה חמונומס נוחה חזרה חלון יי"ד צל גדר"י תשלין נוגעת להאנו"י צל ונולחה גע"ז יי"ד יי"ז מו"ה צדרגל צמיהלו ייס הפליטה דק אין הרגל נגב ונולחה כה"ה או הפליט נו"ז או מ"ה צדרגל צמיהלו נטהות נולחה קרלהה לאין מושיע מיקון מוצס סלול הס לירע קאתייעך קרלהה נטהות נולחה קרלהה לאין מושיע מיקון מוצס סלול קדמן. ווע דלעת האפמיג'ה דה דהיפיל הס לאין ניכר פרידקון לאדיין והטינוק קרלה ג"כ נלהומת לאין מיקון. וע"ז צמיגין נ"ג צדרכינו סס דעכ"פ צצחים ברברה זיך ברברלה קרבן האחים יונזון.

כתב עד הפתמ"ג כללו דמלחה כל שמיין כותב רק מוקח מו מושך נ"ל כי צלע
כבדין סמאנן ליהוטמן מלע וו"י נמיין לומוק פטול"ו וו"י דע"י י"ה
המינעה צשי מיטה יסזון ספ"מ וו"ע"פ סוכונת מסיכא לנו נלוס פידד דטמלה
נמי' נוילת פ"ח עלייה מלע ודלי' ק"ס עטה פ"ח מחהלה צוות נו"ז כטופה וו"מ"כ'
מקכו נצ"ה וזה צלע כבדין וכן פטילו ק"ס נכתב הלוות מחהלה כבדר וו"מ"ק נ"ה
ונמקלקל ממחמת יהוא דער צהוין צנטטנטן נוילת הלוות כטוחול לח"כ ומתקן ס"ה
צלע כבדין דבכל צפה צענין כבדין וא"ד דמוקף גולן דלען קפוי קלע ריק לח"כ עטם
כמינעה וכמ"כ נפensis גלוון. ולפעמים חכלילו ע"י כמינין נקודה רחמת י"ס מה מסוס
צלע כבדין גנוון סכמן לי"ס גמוקס דלי"ח וו"י נרעען מדיו כמ"כ ק"י נ"ג נ"י"
קע"זתו מימפקל מזוס צלע כבדין. הכלל כל שמיין נוילת מה עלייה וכותב נקודה
ועי"י נכתבי הלוות י"ס צה"ז מזוס צלע כבדין:

עוד דברים אחדים מעניין חוק תוכות

עוד היהו כלביס מפֶל פָמְג מלידי הקפה גויל העמתקים נסוף בקונטרא עי"כ:

لتיג אוטיות אחראות

באר היטב

מ"ק מ': (ב) נם פקס. וככ"מ פוקל נס נם מיג שטנאי'ו ג"ץ. וכן נטען מוקנס נם כ"ס וופי' נטפלין מועל מיקון. ולחן מה מזוז צלען דעלן. וככ"מ וככנה'ג ווע' ט"ז. [ונכ' ג"ס ממי פוקקים יטש פוקל נס נם מיגן. וכותב נמ' ד"ר דה"ה הס הומיאו על היג'יוונ' ג"ז.] וככ' מקטרגיס גדוליס חזו ג"כ סוד צל שטנאי'ו ג"ץ לי ג"ז.] משנה:

ט'': (ט') לא פסל. ובכ"מ פוקל מה ונס והגנ"ה צימחו רמי'טן קע"ה מן הסיטוט וממי הרגע פוקקים דמחמיין דוח ע"כ מנגנון מהד לחוט נזה ולמקנס מה כ"ס ומייקון מאי הפלו כטוי' מ' ולט כי מה צו נבדין דכלן הפגין נמי זורתה נלייה (למהרינס) ודע עוד דהמתכדר מיר עפצה להט כלות למעלה חמיכיוו ער' חמיסר הפגין צעלו הצען בס פה נטמלה לרדו עוגל ג"כ מצמן מכ"י דהין נח'ל הפל' דודיענד

משנה

אגרות משה

אורח חיים

סימן ב *

פרשיות שנכתבו בכתב הכהר לשיטה שאין
נוהגים כן

בע"ה ר"ח כסלו תשמ"ה

מע"כ נכדי האהוב, הרב הגאון מוהר"ר מרדי^י
טענדלער שליט"א.

באתה בזה לכתוב בקיצור מה שהשבתי לך בעל פה
לפניהם כמה חדשם, בעניין מני כתבים
שנמצאים בסת"ם. יש לדעת שאין הכרעה מוחלטת לפסול
אף אחת ממשיות הרשונות ב蟲ת האותיות (טור או"ח
ס"י ל"ז), כשיתר הרמב"ם, רשי"י או ר"ת וכדומה.

видוע שיש כמה פירושים בכתביו קוצו של יוד, וגם
שאנו נוהגים להזכיר קוצו כפשוטו, כתיטת ר'ית, לא
שיך שנאמר שהחולקים עליו אינם לדינא. ובמיוחד אם
נמצא שלמעשה היו כאלו שנגגו להזכיר אותן שיטות,
לא שיך שנגנו, גם בשביבנו, שהכתבים הללו פסולים
או שהם שלא כדינא.

גם לא שיך להגיד שיש בזה עניין של מנהג המקום,
כגון מנהג אשכנז, שדבר שידוע רק לסופרים, ולא לכלי^י
עלמא, אינו בדיון מנהג. ולכן כאשר מבאים לסופר לבדוק
פרשה מכתב שאינו על פי השיטה המקובלת, ומיסוד על
שיטה אחרת בהלכה, יש להסביר שהפרשה
כשרה אבל אינה למנהגינו וудיף להציג פרשיות
מתאימות למנהגינו. אבל אין לו לפסל פרשיות אלו.

אקווא שדברים אלו יועילו לבטל המחלוקת בין
הסופרים והבודקים בעניין זה.
ז Kaner Ahaber Blau'n,

משה פינשטיין

סימן ג

קדימה אל על אביו ואימו לעבר לפני התיבה
ולדחות אכילים על קרוביים אחרים, והדין כשהוא
כהן הנשייל לגירות

בע"ה ט"ז מנ"א תשמ"א.

מע"כ יידי הרה"ג שליט"א.

הנה מארח שנודמן שבאותה עת לא היה לידיו עיי'
עוד שואל ואף לא ידע מה עלה ב楼主 מוכחה
אני לברר הדבר.

* אדיבות תשובה זו עיין בהקדמה.

סימן א

החייב להזהר בקניית תפילין ומזוזות

בע"ה ג' מרחשון תשל"ז.

למע"כ יידי הרה"ג שליט"א בברכת שלום
ונרכחה וכט"ס.

הנה מחת ריבוי הנכשלים בעניין זה, רציתי לכתוב
בזה דברים עכבר נחיצות הזהירות בקניית
תפילין ומזוזות. הנה ידוע גודל המצוות של תפילין
ומזוזות וחומר העובר עליוון, שאון להאריך מצד הדיעה
הגהלה לכל אחד ואחד. אבל מצד חסרונו הדיעה שאיכא
הרבה הרבה דינים בכשרות תפילין ומזוזות, שאף אותן
אתה שלא נכתבת כדין פסולת, ויש פרט דינים בכל אחד
אך לנכתבו. ויש כמה דינים שלא ניכר פסולן, כדין
התיבה לשמה, וכתיבה כסדרן דוקא, שבשביל זה אי'
אשר לתקן, ועוד ועוד.

וכאשר בע"ה רבו הסופרים אשר לא למדו הדינים
שלין אי אפשר לסמוך עליהם, דאף אם האותיות לנכתבו
זהוגן, אפשר שהיא בהם פסול של אלא ניכר. וגם סתם פרשיות
ותפילין ומזוזות איכא בהרבות שבהן פסולין ניכרין,
והסופרים לא ידעו מהם פסולין, והכשלו להרבבה אינשי
שפומנן על המוכרים, שמסתמא נתנו להם כשרים. אבל
המכרים לא בדקו אותן כי איכא טירחא גדולה בבדיקה
פרשיות והמזוזות. ויש גם מוכרים שאין יודען כלום והם
עגמים קונים מסופרים שאינם מhogנים, ואין יודען הדינים.

לכן יש לפרנס להציבור שציריך לקנות תפילין
ומזוזות כשרים, שבלא זה לא רק שלא קיימו המצווה,
אל הוא עוד גרווע שברכו לבטלה. וכשאחד היה שליח
לקנות תפילין ומזוזות ולא דקדק לקנות היודעים
לשרים, עבר גם על לפני עורר וגם על מזיק ממו.
שהפסיד את שלווה להוציא על מצוות הש"ץ, ולא נתן
לו بعد מוננו תפילין ומזוזות שקיים בהם המצוות. ויש
לראות שגם התלמידים שככל ישיבה למדו אותם מות,
ויריגלים לקים מצוות הש"ץ כדין וכדת.

דיזון

משה פינשטיין